

λως μόνος με τη Λευκή... για να της πη τί; Ούτε ο ίδιος δεν ήξερε ακόμα...

Ξαφνικά, η πόρτα του δωματίου άνοιξε άθόρυβα. Μια λευκή σιλουέττα παρουσιάστηκε στο κατώφλι. Τα μάτια του Ραούλ, έξοικειωμένα με το μισοσκόταδο —μονάχα ξανά μικρά γλομπάκι ήταν άναμμένο δίπλα στο κρεβάτι— άνεγνώρισαν άμέσως την Λευκή. Η καρδιά του ύπολογα- γού άρχισε να χτυπά δυνατά στα στήθη του... Τι έσήμαινε ή νυχτερινή αυτή και άπροσδόκητος επίσκεψις; Ο Ραούλ μισόκλεισε τα μάτια του, για να φαίνεται ότι είνε κοιμι- σμένος και περιμενε με άπερίγραπτη άγωνία την συνέχεια της σκηνής αυτής.

Η Λευκή πλησίασε σιγά-σιγά στο κρεβάτι, κοντοστά- θηκε λίγο πάνω από το προσκέφαλο και νομίζοντας ότι ο τραυματίας κοιμώταν, έγειρε και τον φίλησε στο μέτωπο... Το φίλημα αυτό άγγισε την ψυχή του Ραούλ. Ο ύπολογα- γός έβαλε όλα τα δυνατά του για να μη ξεφωνήσει από τη χαρά του...

Η κόμησσα, βλέποντας ότι ο τραυματίας δεν έκανε την παραμικρή κίνηση, ξεθαρρεύτηκε και, γέρνοντας περισσό- τερο, κόλλησε τα χείλη της στο στόμα του. Το μεθυστικό άρωμα που σκορπιζόταν από πάνω της τύλιξε τον ύπολο- γαγό με την όμιχλη ενός παραδεισίου όνειρου.

— Άγαπημένε μου Ραούλ, ψιθύρισε ή Λευκή μέσα στ' ά χείλη του τραυματισμένου, δεν θά μάθης ποτέ πόσο σ' ά- γάπησα, πόσο σ' αγαπώ... Είσαι ο μοναδικός άντρας που άγάπησα στη ζωή μου... Με αγαπούσες πολύ, έβλεπα πόσο υπέφερες έξ αιτίας μου και πονούσα κι' εγώ μαζί σου... Μά δεν σ' άφησα ποτέ να μαντέψης τα πραγματικά μου αισθήματα, για να μη φέρω εμπόδια στην καρριέρα σου... Έπρεπε να συνεχίσης τις σπουδές σου, να γίνης ένας κα- λός αξιωματικός... Ήξερα καλά τον χαρακτήρα σου και ήμουν βεβαία ότι άν σου έδινά λίγο θάρρος θά διέκοπτες άμέσως τις σπουδές σου για ν' άφοσιωθής σε μένα.

Ο Ραούλ, τρελλός από την χαρά του, τοιμαζό- ταν ν' άγκαλιάση την κόμησσα, όταν, ξαφνικά, ξα- νάνοιξε ή πόρτα και παρουσιάστηκε στο κατώφλι ένας ήλικιωμένος κύριος, άκουμπώντας σ' ένα ρα- βδί. Η Λευκή γύρισε άπότομα το κεφάλι της προς την πόρτα και ο Ραούλ μπόρεσε τότε, χωρίς να γί- νη αντίληπτός, να μισοανοίξη τα μάτια του και να δη και αυτός τον παρείσακτο.

«Θά είνε ο σύζυγος!» σκέφτηκε ταραγμένος. Τι θά συνέβαινε πλέον; Ο κόμης είχε δη την γυναίκα του να φιλή τον Ραούλ.

Ο τραυματίας έξακολουθούσε να προσποιήται τον κοιμισμένο.

Η Λευκή έκανε μερικά βήματα προς το μέρος του συζύγου της, γιατί αυτός ήταν πράγματι, και γονάτισε μπροστά του.

— Σιγά, σιγά! ψιθύρισε. Κοιμάται τώρα! Μην τον ξυπνήσης!...

— Ναί, ναί! τραύλισε ο σύζυγος, τελείως έκμη- δεισμένος.

— Ω! σου όρκίζομαι, ότι δεν είχα τίποτα, ότι δεν έχω τίποτα μαζί του! έξακολούθησε ή Λευκή με ίκετευτική φωνή. Τον γνώρισα άλλοτε, πριν από χρόνια, και τον άγάπησα χωρίς να του πω τίποτα. άν κι' εκείνος με πολιορκούσε πολύ καιρό... Και τώρα ήρθα για να...

— Τα ξέρω όλα! την διέκοψε ο σύζυγός της βοη- θώντας την ν' άνασηκωθής. Ημουν πίσω από την πόρτα και τ' άκουσα όλα... Δεν μπορώ να σε κατη- γορήσω για τίποτα... Κατηγορώ μονάχα τον έαυτό μου, επειδή είμαι, άλλοίμονο! πολύ γέρος πειά!... Πάμε, παιδί μου, να μην άνησυχήσουμε τον τραυ- ματία...

Άγκάλιασε την Λευκή από τη μέση και την τρά- θηξε έξω από το δωμάτιο...

Όταν ο Ραούλ βρέθηκε και πάλι μόνος του, ά- νοιξε καλά τα μάτια του και, χωρίς να ξέρη τί κά- νει, κατέβαλε υπεράνθρωπες προσπάθειες για να σηκωθής από το κρεβάτι του... Η νευρική ταραχή του ήταν τόσο έντονη, ώστε δεν μπορούσε να μείνη δυό λεπτά της ώρας ακόμα ξαπλωμένος. Μόλις, ό- μως, στάθηκε όρθιος, ή πληγή του μηρού του άνοιξε και πάλι και το αίμα άρχισε να τρέχη ποτάμι, ση- ματίζοντας μια λίμνη στο πάτωμα...

Ο Ραούλ έπεσε κάτω άνίσθητος.

Και την άλλη μέρα το πρωί, τον βρήκανε νεκρό, ξαπλωμένον στο κέντρον της κρεβατοκάμαρας, μέσα σε μια τεράστια κόκκινη κηλίδα. Ένα χαμό-

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΦΕΓΓΟΥΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ Η ΛΑΜΠΕΣ ΤΟΥ ΠΕ- ΤΡΕΛΑΙΟΥ

Άν σάς τύχη να μη φέγγη καλά ή λάμπα σας, είτε για- τι είνε λίγο παληά, είτε γιατί το πετρέλαιο δεν είνε τόσο καλής ποιότητος, το μόνο μέσο ν' άποκτήσετε, χωρίς με- γόλη δαπάνη, καθαρώτερο και δυνατώτερο φώς, είνε να ρίξετε στο πετρέλαιο ένα μικρό κομματάκι ναφθαλίνης ή όλίγη κάμφορα.

Η δυό αυτές ούσιες έχουν την ιδιότητα διαλυόμενες στο πετρέλαιο να του αυξάνουν τη φωτιστική του δύναμη.

ΤΟ ΜΑΥΡΟ Ή ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΨΩΜΙ ΩΦΕΛΕΙ ΠΕΡΙΣ- ΣΟΤΕΡΟ;

Η γνώμη του διασήμου Άγγλου ύγεινολόγου Ρόμπερτ Μπρέμαν, εις την όποιαν φαίνεται πως συμφωνούν και οι περισσότεροι των ύγεινολόγων της Εύρώπης, είνε πως, χωρίς καμιά άμφιβολία, το μαύρο ψωμί περιέχει πολύ πε- ρισσότερες θρεπτικές ούσιες από το άσπρο.

Η χρήσις του άσπρου ψωμιού, καιτοι θεωρείται ωφελι- μώτερη, άπαγορεύεται από τον Μπρέμαν, ο όποιος τις μόνες ιδιότητες τις όποιες παραδέχεται στο άσπρο ψωμί είνε ότι έχει καλύτερη όψι και είνε κάπως μαλακώτερο στη γεύσι, στερεΐται όμως μεγάλης ποσότητος σιδήρου και τα- λίνης, τις δυό αυτές θρεπτικώτατες ούσιες, ή όποιες ύπαρ- χουν εν άφθονία μόνο στο μαύρο ψωμί.

Ο ΚΑΦΕΣ Ή ΤΟ ΤΣΑΪ ΒΛΑΠΤΕΙ ΠΕΡΙΣ ΣΟΤΕΡΟ;

Κατά τον Άμερικανόν καθηγητήν της ύγεινής στο πανε- πιστήμιο του Σικάγου κ. Άουστερ, και τα δυό αυτά ποτά είνε βλαβερά στην ύγεια και δεν συνιστά διόλου την συχνή τους χρήσι. Έπειδή όμως οι άνθρωποι θά είνε άδύνατον ίσως ν' άπαλλαγούν από τη συνή- θειά τους, ο κ. Άουστερ προσπαθεί να μάς πείση, με τις τελευταίες του ανακοινώσεις, ότι, προκειμέ- νου να διαλέξουμε μεταξύ των δυό αυτών βλαβερών ποτών, θά ήταν περισσότερο ωφέλιμο να περιορι- στούμε στη χρήσι του τσαγιού και όχι του καφέ. Η γνώμη αυτή του κ. Άουστερ στηρίζεται στο ότι το τσαΐ δεν έχει την ισχυρή αήλη δηλητηριώδη ούσια, την καφεΐνη, την όποιαν έχει σε μεγάλη ποσοτητα ο καφές, και συνεπώς δεν πειράζει τόσο το νευρικό σύστημα των ανθρώπων. Έκτός όμως αυτού ο κα- φές έπιδρά άμέσως στο νευρικό σύστημα, ενώ το τσαΐ μόνον όταν το πιούμε νηστικοί, σε μεγάλη πο- σότητα και σε πολύ σκούρο χρώμα, βλάπτει και αυ- τό στα νεύρα μας.

ΒΛΑΠΤΟΥΝ Ή ΩΦΕΛΟΥΝ ΤΑ ΜΗΛΑ;

Ύπηρχε παλαιότερα μια γνώμη ή όποια έδέχετο ότι τα μήλα είνε από τα φρούτα εκείνα που, άφ' έ- νός μόνον δύσκολα χωνεύονται στο στομάχι και άφ' έτέρου προξενούν πυρετούς και δυσκοιλιότητα. Η γνώμη όμως αυτή άνήκει πειά στην ιστορία, γιατί ή τελευταία ανακοίνωσις του Γάλλου ύγεινολόγου Βρουγ, ο όποιος άκολουθεί τα πορίσματα της τε- λειολογικής έπιστημονικής έρεύνης, κατατάσσει τα μή- λα μεταξύ των πιο ωφέλιμων καρπών της φύσεως.

Ο Βρουγ περιγράφοντας την ωφελιμότητα των μήλων λέγει: «Τα μήλα είνε καρπός χωνευτικώτα- τος και πολύ ωφέλιμος στην ύγεια γιατί περιέχει μεγάλη ποσότητα φωσφόρου, που είνε από τις θρε- πτικώτερες ούσιες. Έκτός όμως αυτού ή χρήσις των μήλων φέρνει διαύγεια στον εγκέφαλο, καθα- ρίζει το αίμα και δυναμώνει τα νεύρα τόσο, ώστε πολλοί γιατροί τελευταίως τά συνιστούν και έναν- τίων της άπνίας».

γελο εύτυχίας ήταν ζωγραφισμένο στα χείλη του: Είχε πεθάνει εύχαριστημένος, άφου βθαιώθηκε για την άγάπη της Λευκής, άφου δοκίμασε την ήδονή του πρώτου και τελευταίου φιλιού της...

GUY VANDERQUAND

